

i Henhold til Lovens Bestemmelser indkalder Indstillinger fra samtlige Husmandsbrugs-kommissioner i Danmark. Indstillingerne omhandler de Ansøgninger, der indenfor hvert enkelt Amt er indkommet, og stiller Forslag om, hvor de enkelte Ansøgere skal hen, og hvilken Rækkefølge der efter Ansøgenes Kvalifikationer og de Dokumenter, der ledsager Ansøgningskemaerne, findes rigtig. Her tager nævnte Kommissioner selvfølgelig Hensyn til deres Kendskab til Personerne. Efter at have modtaget disse Indstillinger fra Husmandsbrugskommissionerne søger Jordlovsudvalget allerførst Sogneraadenes Oplysninger, som indgives i lukket Konvolut, angaaende vedkommende Ansøgers Kvalifikationer; og jeg maa for mit Vedkommende sige, at det er jo det eneste, vi har at støtte os til herinde i Centraladministrationen, hvis jeg maa bruge det Udtryk. Forholdene ligger saaledes, at Sogneraadene har det første Aar — det vil jeg gerne sige fra denne Plads — synes jeg, taget lovlig let paa dette Forhold; de har alt for lidt givet deres Mening udførligt til Kende angaaende dette vigtige Spørgsmaal. Paa dette Omraade er der sket en meget væsentlig Forbedring i indeværende Aar. Der er enkelte af Kommunalbestyrelserne, der gør det overordentlig dygtigt, der i deres Bemærkninger om Ansøgerne gør meget gældende, som vi er dem taknemmelige for. I Jordlovsudvalget gennemgaar vi hvert eneste indkommet Skema, og hvis der i det, der fremkommer fra de offentlige Myndigheder, der spørges, er det mindste at bemærke, bliver der herinde fra Statens Jordlovsudvalgs Side rettet en fornyet Forespørgsel til Kommunalbestyrelserne, om de ikke vil give os nærmere Oplysning om dette eller hint, som ikke er ganske klart. Den videre Fremgangsmaade bestaar i, at Amtskommissionerne paa bedst mulig Maade søger at finde de Ansøgere frem, der er mest egnede; og her er Regelen, at man, naar Forholdene i øvrigt er lige, tager mest Hensyn til dem, der bor paa Egnen. Man kan ikke gøre det saadan, at man indenfor et Amt foretrækker alle de i Amtet boende Ansøgere for de udenamts boende, der er bedre kvalificerede. Paa det Punkt kommer Nødvendigheden for en Centralisering frem. En Amtskommission kan kun dømme om de Ansøgere, der hører hjemme indenfor Amtets Omraade, medens vi herinde maa sammenligne Ansøgenes Kvalifikationer fra de forskellige Amtet og finde de bedste frem. Det er den Fremgangsmaade, der benyttes for at udfinde, hvem der efter Jordlovs-

udvalgets Mening skal have Parceller. Naar dette er udfundet, forhandler Jordlovsudvalgets Medlemmer hver især med sin Amtskommissions Formand om de endelige Indstillinger. Det er ikke Jordlovsudvalgets Formand alene, der gør det; Forretningsgangen indenfor Udvalget er den, at vi deler Amterne mellem os, og det Medlem, i hvis Amt vedkommende Ansøger findes, forhandler med Amtskommissionens Formand. Derefter afgiver Jordlovsudvalget Indstilling til Landbrugsministeriet om, hvem der skal komme i Betragtning.

Forholdet er altsaa i Virkeligheden saaledes, at man ikke kan rette Bebrejdelser mod mig personlig mere end mod mine Kolleger indenfor Jordlovsudvalget, der sammen med mig prøver at finde det bedst mulige frem. Jeg indrømmer, at mange Gange maa man tage fejl, det er en fuldstændig uløselig Opgave altid at finde de bedste frem; Amtskommissionerne og Sogneraadene kan gøre deres bedste i saa Henseende ligesom vi. Forholdet vil i det praktiske Liv ofte være dette, at den Mand, der som Lønarbejder har vakt de bedste og største Forventninger om at skulle blive en dygtig Jordbruger, viser sig ikke at være egnet hertil, naar han kommer i Gang, medens undertiden det modsatte er Tilfældet. Derfor vil Livets Forhold efterhaanden nok sigte disse Nybyggere saaledes, at de bedste finder efterhaanden frem til Pladserne.

Dernæst vil jeg gerne have Lov at gøre en Bemærkning i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte, at det var meningsløs Tale at paastaa, at naar man begynder paa et saadant Brug, skulde man være forsigtig med Anskaffelse af Driftsmidler. Jeg er næsten rent forbløffet over en saa sikker Sagkundskab som den, en saadan Bemærkning udtrykker. Jeg gad egentlig vidst, hvordan Egholm Husmænd havde været stillede, hvis de havde købt fuld Besætning og fuldstændige Driftsmidler til de knusende høje Priser, der har hersket for disse Varers Vedkommende for blot et halvt Aar siden. Jeg har manet til Forsigtighed, for det var netop paa dette Omraade, Tabet vilde falde, og jo mere forsigtig man var, des bedre. De, der skulde købe fuld Besætning og fuldstændige Driftsmidler under saadanne Topkonjunkturer, vilde faa tilsvarende Tab. Derfor paa-tager jeg mig det fulde Ansvar for det Forhold. Jeg vil samtidig gerne have Lov at gøre opmærksom paa, at det er lidt underligt at høre det ærede Medlem Hr.